

ذات الریه (پنومونی) عفونت یا التهاب بسیار شدید ریه‌ها می‌باشد. در این بیماری حبابچه‌های هوایی موجود در ریه‌ها پر از چرک و سایر مواد مایع می‌باشد و رسیدن اکسیژن به خون با مشکل مواجه می‌گردد و اگر اکسیژن موجود در خون شما کاهش یابد سلول‌های بدن شما به درستی کار انجام نخواهند داد. به همین علت و ثانویه به انتشار عفونت در داخل بدن، امکان دارد فرد بمیرد.

تا سال ۱۹۳۶، ذات الریه اولین علت مرگ در ایالت متحده به حساب می‌آمد و بعد از آن با توجه به استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها این بیماری قابل کنترل شد. در سال ۲۰۰۰ ذات الریه همراه با آنفولانزا بعنوان هفتمین علت مرگ‌ها شناخته شده‌اند.

ذات الریه از دو طریق می‌تواند ریه‌های شما را تحت تاثیر قرار دهد. ذات الریه لوبی (قطعه ای) که یک لوب یا قطعه‌ای بزرگ از ریه‌ها را درگیر می‌کند و دیگری ذات الریه برونشی که کل ریه را بصورت مناطق کوچک اما منتشر درگیر می‌نماید.

علت ذات الریه یک عامل منفرد نیست این بیماری می‌تواند بیش از ۳۰ علت مختلف داشته باشد. که پنج تا از شایعترین علل آن شامل: علل باکتریایی، علل ویروسی، مایکوپلاسمایی، سایر علل عفونی نظیر قارچ‌ها و ترکیبات شیمیایی مختلف می‌باشد.

ذات الریه باکتریائی:

این نوع ذات الریه می‌تواند هر فردی را در هر سنی مبتلا سازد افراد الکلی و ناتوان، کسانی که عمل جراحی داشته‌اند، افراد که دچار بیماری تنفسی یا عفونت‌های ویروسی هستند و افرادی که دارای نقص ایمنی هستند از جمله افرادی هستند که شانس بیشتری برای ابتلا به این بیماری دارند با آسپیراسیون از مجاری تنفسی فوقانی و یا از انتشار خونی از کانون خارج ریوی است. باکتری‌هایی ایجادکننده ذات الریه

در حلق بعضی از افراد سالم نیز یافت می‌شوند. زمانی که سیستم دفاعی بدن به هر علتی نظیر بیماری، افزایش سن، سو تغذیه، ناتوانی عمومی یا نقص ایمنی ضعیف می‌شود، این باکتری می‌تواند تکثیر یافته و منجر به بروز صدمات شدیدی شوند.

معمولاً زمانی که مقاومت بدن کاهش می‌یابد این باکتری‌ها به سمت ریه‌ها رفته و در آنجا سبب التهاب حبابچه‌های هوایی می‌شوند.

علائم:

شروع ذات الریه باکتریایی بسیار متغییر بوده و می‌تواند تدریجی یا یکباره باشد. در موارد بسیار شدید ممکن است بیمار دچار تب و لرز، درد شدید قفسه سینه و سرفه‌های خلطی به رنگ قرمز آجری یا سبز شود.

دمای بدن ممکن است به ۴۰/۵ درجه سانتیگراد نیز برسد فرد مقدار زیادی عرق کرده و تعداد تنفس و ضربان قلب افزایش می‌یابد و لب‌ها و بستر ناخن‌ها به‌علت کاهش اکسیژن در خون به رنگ آبی متمایل می‌شود و سطح هوشیاری فرد نیز ممکن است افت پیدا کند و به فرد حالت گیجی دست دهد.

ذات الریه ویروسی:

بنظر می‌رسد نیمی از موارد ذات الریه به‌علت عوامل ویروسی باشد. هر روزه به تعداد ویروس‌هایی که می‌توانند منجر به عفونت‌های تنفسی شوند افزوده می‌گردد که اکثر آنها مجاری هوایی فوقانی را درگیر می‌کنند، اما بعضی دیگر نیز بخصوص در گروه سنی اطفال می‌توانند منجر به ذات الریه شوند.

اکثر این موارد چندان جدی و خطرناک نبوده و بعد از یک مدت زمان کوتاه بهبود می‌یابند.

عفونت با ویروس آنفولانزا ممکن است بسیار شدید بوده و حتی گاهگاهی منجر به مرگ شود. ویروس به ریه‌ها حمله کرده و در آنجا تکثیر می‌یابد ولی معمولاً علیرغم آنکه بافت

ریه پر از مایع می‌شود علایم بسیار کم خواهند. معمولاً این ویروس افرادی را مبتلا می‌سازد که خود دارای بیماری‌های ریوی یا قلبی زمینه‌ای بوده و یا حمله هستند.

علائم:

علائم اولیه ذات الریه ویروسی شبیه علائم آنفولانزا می‌باشد که شامل: تب، سرفه‌های خشک، سردرد، درد عضلانی و ضعف می‌باشد. امکان دارد تب بالا رخ دادع یا حتی لب‌ها حالت آبی رنگ پیدا کنند. در موارد بسیار شدید، فرد به آسانی قادر به نفس کشیدن نیست و نیاز به هوا دارد. ذات الریه ویروسی گاهی اوقات امکان دارد همراه با وجود باکتری‌ها باشد و خود را بصورت علایم ذات الریه باکتریایی نشان دهد

ذات الریه مایکوپلاسمایی:

بدلیل علائم و یافته‌های بالینی نسبتاً متفاوت و بدلیل آنکه سیر این بیماری با ذات الریه پنوموکوکی متفاوت می‌باشد. در ابتدا بنظر می‌رسد که این بیماری بدلیل یک یا چند ویروس ناشناخته ایجاد می‌شود و آن را با نام (ذات الریه غیر معمول اولیه) می‌شناختند. در طی جنگ جهانی دوم عمل این بیماری شناخته شد. مایکوپلاسم‌ها کوچکترین موجودات زنده هستند که می‌توانند خارج از سلول زندگی کنند، بگونه‌ای که قابل طبقه‌بندی در رده باکتری‌ها یا ویروس‌ها نبوده‌اند اما به لحاظ بعضی خصوصیات شبیه به هر دو هستند. این نوع ذات الریه درجات مختلف داشته و می‌تواند خفیف یا بسیار شدید باشد.

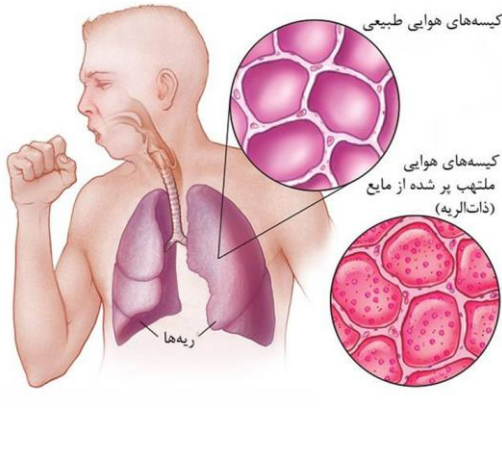
این عامل تمام گروه‌های سنی را مبتلا می‌سازد امام اطفال و نوجوانان را بیشتر و گاهی افراد مسن را مبتلا می‌کند. میزان مرگ حتی در موارد درمان نشده بسیار پایین می‌باشد.

علائم:

غالبترین علامت این بیماری سرفه‌هایی است که بتدریج بسیار شدید می‌شود. اما بندرت و گاهگاه همراه با تولید خلط سفید رنگ م‌یباشد. تب و لرز به ندرت رخ می‌دهد و در

ذات‌الریه (پنومونی)

گروه هدف: بزرگسالان

واحد آموزشی

بیمارستان فوق تخصصی عدل

پاییز ۱۴۰۰

بیمار اکسیژن داده شود و در ضمن باید فرد یک رژیم غذایی مناسب به خصوص مایعات نیز داشته باشد. در بعضی موارد نیز باید به بیمار داروهایی داده شود که درد قفسه سینه را بهبود بخشیده و سرفه‌های شدید بیمار را آرام سازد.

افراد جوانی که قدرت بدنی خوبی داشته باشند خیلی زود و در عرض یک هفته بعد از بهبودی از ذات‌الریه زندگی طبیعی خود را باز می‌یابند. اما در مورد افراد میان سال و مسن امکان دارد هفته‌ها طول بکشد تا فرد نیرو و احساس معمول و طبعی خود را باز یابد. افرادی که ذات‌الریه میکوپلاسمایی داشته‌اند امکان دارد تا مدت‌ها بعد از بهبودی احساس ضعف و خمودگی داشته باشند.

بصورت کلی نباید افراد را از بازگشت به کار یا انجام فعالیت‌های روزمره خود باز داشت اما باید به آنها گوش زد نمود که امکان دارد دچار مشکلاتی در حین انجام کار خود شوند. استراحت کافی به منظور بازیافت توان مکفی فرد و جلوگیری از عود بیماری بسیار مهم است.

مصرف سیگار و مخدر را حذف کنید. بنا به پیشنهاد پزشک معالج در صورت لزوم واکسن آنفولانزا تزریق کنید

آدرس: تهران- بزرگراه یادگار امام شمال به جنوب، جنب مجتمع رفاهی دشت بهشت، خیابان قدوسی، بیمارستان فوق تخصصی عدل

تلفن: ۰۲۱-۲۲۰۶۵۸۸۰

وب سایت: adlhospital.ir

بعضی موارد امکان تهوع و استفراغ دیده شود. امکان دارد فرد دچار ضعف بسیار شدید شود که مدت‌ها به طول می‌انجامد.

درمان ذات‌الریه و خود مراقبتی

اگر فردی به ذات‌الریه مبتلا شد شانس بهبود آن تحت تاثیر شرایطی معینی است. اگر فرد جوان باشد، بیماری وی سریع مشخص شده باشد، دفاع بدن وی در برابر بیماری بخوبی عمل کند و عفونت هنوز گسترش پیدا نکرده باشد و فرد فاقد هر گونه بیماری درگیری باشد، شانس بهبود بیماری در وی بیشتر است.

امکان دارد قسمتی از یک لوب یا یک لوب کامل و یا هر پنج لوب ریه‌ها بطور کامل از مایع پر شود. این عفونت به هر علت از طریق جریان خون منتشر شده و کل بدن را فرا می‌گیرد. نوعی باکتری به نام پنوموکوک شایعترین علت بروز ذات‌الریه باکتریایی می‌باشند. این نوع ذات‌الریه یکی از اشکال پنومونی است که دارای واکسن می‌باشد.

در افراد جوان و سالم درمان زودرس با آنتی بیوتیک‌ها می‌تواند ذات‌الریه باکتریایی را درمان نموده، روند بهبود ذات‌الریه میکوپلاسمایی را سرعت بخشیده و در صدی از موارد ذات‌الریه باکتریایی می‌تواند کمک کننده باشد. هنوز درمانی قطعی برای ذات‌الریه ویروسی یافت نشده است اگر چه می‌توان در بعضی موارد از داروهای ضد ویروسی استفاده نمود بسیاری از بیماران نیز می‌توانند در داروخانه درمان شوند.

دارویی که برای درمان ذات‌الریه انتخاب می‌شود براساس قضاوت پزشک و ارگانسیم‌هایی است که سبب بروز ذات‌الریه شده‌اند. بعد از آنکه درجه حرارت بدن بیمار به حد طبیعی بازگشت باز هم داروها باید براساس توصیه‌های پزشک ادامه پیدا کند. گاهی اوقات امکان دارد عود مجدد بسیار شدید تر از بیماری اولیه باشد. در کنار درمان‌های آنتی بیوتیکی باید به بیماران درمان‌های حمایتی نیز داده شود. گاهی اوقات باید به منظور افزایش اکسیژن خون به